

Ekonomka Šichtařová zpražila piráta Hřiba: Pražské byty afgháncům? HŘIB UDĚLAL MAXIMUM, ABY SYMPATIE LIDÍ A PŘEDVOLEBNÍ REFERENCE PIRATŮ PADLY NA NULU

- CZ24 News | 23. srpna 2021

ČESKO: Nejvyšší kontrolní úřad svým nedávným sdělením, že výkonnost veřejného sektoru v posledních letech klesá, ačkoli roste počet státních zaměstnanců, neřekl nic objektivního. „Čím víc zbytečných pracovních sil zaměstnáte na zabezpečení několika málo úkolů státu, tím menší je přidaná hodnota rozpočítaná na jednoho zaměstnance,“ vysvětluje Markéta Šichtařová. A doporučuje primátoru Zdeňku Hřibovi, aby městské byty místo nabízení afghánským uprchlíkům Praha raději prodala na volném trhu.

Ve stanovisku k loňskému státnímu závěrečnému účtu kritizuje Nejvyšší kontrolní úřad to, že výkonnost veřejného sektoru v posledních letech klesá, ačkoli roste počet státních zaměstnanců. Z peněz, které stát v minulém roce získal do rozpočtu, si platy zaměstnanců vyžádaly 15,8 procenta. O rok dřív to bylo 13,8 procenta a v roce 2016 jen 11,8 procenta. Dá se tento trend nějak změnit? A co si myslíte o úvahách, že by stát příjmy svých zaměstnanců zastropoval - třeba na 15 procentech z příjmů SR nebo jinou hranicí?

Na tom přeci není nic záhadného! To je asi jako říct, že venku je mokro, protože je tam voda. Říct, že výkonnost veřejného sektoru klesá, a že přibývá státních zaměstnanců - to jsou přeci synonyma. Čím víc zbytečných státních zaměstnanců stát zaměstná, tím menší užitek přinesou. Čím víc byrokracie a procesů pro procesy stát vymyslí, tím menší užitek stát poskytuje. Čím víc zbytečných pracovních sil zaměstnáte na zabezpečení několika málo úkolů státu, tím menší přidaná hodnota rozpočítaná na jednoho zaměstnance. V ekonomii to dokonce má i své jméno: je to vlastně takzvaný zákon klesajícího mezního užitku.

Ale jakékoliv stropování je, s prominutím, pitomost. Dejme tomu, že bychom například zastropovali platy státních zaměstnanců na 15 procentech z příjmů státního rozpočtu, jak uvádíte. Není pak z pohledu státu nic snadnějšího než jednoduše zvýšit daně, a zvýšit tím příjmy státního rozpočtu.

Víte, tak jako když se nádor utrhne z kontroly a začne v určitém bodě nekontrolovatelně metastázovat, tak taky evoluce státu se čas od času zvrtné, zmutuje, a nekontrolovaně začne narůstat veřejný sektor až do bodu, kdy prostě požere sám sebe a svou vahou se celá tato konstrukce zřítí. Krásně to vidíme v přímém přenosu například na Kubě. Castrovská Kuba byla tak ekonomicky neefektivní, že prostě došla do bodu, kdy se začala ekonomicky hroutit, a začala nenápadně přicházet liberalizace a volnotržní prvky. Ne vždy totiž musí přijít nějaká rychlá revoluce jako v roce 1989, někdy liberalizační změny začnou nastupovat i pomalu, plíživě, jako třeba při perestrojce v Sovětském svazu nebo právě na Kubě. Vždy to ale má společný rys: Stát už je tak velký, a soukromý sektor tak potlačený, až ten soukromý sektor už nedokáže dál živit neproduktivní státní sektor, případně státní sektor nedokáže uživit sám sebe. A kyvadlo se začne vychylovat na druhou stranu. U nás jsme zatím ale stále ještě ve stádiu, kdy státní sektor sílí.

„Silně zadlužené Chorvatsko nyní výrazně šetří, protože má úrok na dluhopisech

vydávány v kunách třikrát nižší než Česko, i když před loňským vstupem do ERM II mělo úrok vyšší. Slovensko bylo v ERM II přes tři roky a postupně v něm posílila slovenská koruna o více než 21 procent.“ Jak silné to jsou argumenty o výhodnosti Evropského mechanismu směnných kurzů (ERM II), s nimiž přichází pirátský poslanec Tomáš Martínek s odkazem na volební program Pirátů a STAN?

To nejsou argumenty, to jsou manipulativní výroky, které nejsou pravdivé, respektive jsou vytržené z kontextu. Nízkou obsluhu státního dluhu zajišťuje nikoliv výše úroků, ale kombinace úroků a výše státního dluhu, z jakého úroky platíme. A je snadné na datech dokázat, že v eurozóně státní zadlužení naopak roste, nikoliv klesá. A státní zadlužení v eurozóně roste proto, že se v eurozóně poruší vztah mezi rizikovostí země a ohodnocením jejího dluhu. Přestane platit, že neseriózní dlužníci, jako Řecko, platí vyšší úroky, a seriózní dlužníci, jako Německo, platí nízké úroky. Všichni začnou platit stejně. Krom toho, že je to nemorální, je to taky motivem pro neseriózní dlužníky, aby si vzali víc dluhu, protože na něj najednou prostě dosáhnou. A pak se nestačí divit, že stojí před bankrotem. Typicky právě i Slovensku výrazně vzrostl veřejný dluh, jakmile vstoupilo do ERM2 a eurozóny.

Přeložme si, co Tomáš Martínek vlastně říká: on vlastně říká, že máme přijmout euro, aby se nám snadněji zadlužovalo! A račme si uvědomit, že vysoký veřejný dluh je pro každou ekonomiku naprosto destruktivní. Takže výrokovou logikou musím konstatovat, že Tomáš Martínek vyzývá k usnadnění destrukce ekonomiky.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík v rozhovoru pro Novinky o sobě říká, že má „nějaké ekonomické vzdělání, ale jenom z Fakulty humanitních studií na Univerzitě Karlově“. Přitom je místopředsedou rozpočtového výboru a dlouhodobě se prezentuje jako ekonomický expert Pirátů. Dá se objektivně zhodnotit, jak kvalitně připravují různé české vysoké školy studenty ekonomie pro praxi, a může zrovna FHS být tím pravým místem, které studentu poskytne penzum znalostí potřebných pro roli stranického experta na ekonomii?

Ano, dá se to zhodnotit objektivně. Stačí porovnat počet úspěšných podnikatelů a multimilionářů vyprodukovaných Fakultou humanitních studií na Univerzitě Karlově a počet úspěšných podnikatelů a multimilionářů vyprodukovaných jinými vysokými ekonomickými školami... Je něco objektivnějšího?

Asi takhle: pan Ferjenčík je dobrý ideolog, a mizerný ekonom.

Média jsou plná zpráv z Afghánistánu. Všechno sice nelze přepočítávat na peníze a Česká republika plnila svoji spojeneckou roli, ale v letech 2004 až 2020 za tamní vojenské mise vydala 16,44 miliardy korun. Je ta v průměru miliarda korun ročně přijatelnou sumou z hlediska přínosů, nebo spíše uneseme péči o nějaké dvě tři stovky našich afghánských spolupracovníků a jejich rodinných příslušníků, kteří k nám byli z Kábulu letecky přepraveni?

To je porovnání neporovnatelného. Za prvé nevidím důvod, proč by se Česká republika měla na takových misích angažovat. Mají z toho čeští občané nějaký přínos, pokud nepočítám dobrovolné vojáky na misích? Nemají. To je jediné kritérium. Za druhé nelíbí se mi spojení „péče o dvě tři stovky“ lidí. Jaká péče? Já nemám absolutně nic proti tomu, aby k nám přišli lidé ze zahraničí, začali tu pracovat a žít se. Ale nevidím žádný důvod k tomu, poskytovat jim „péči“ nad rámec toho, jakou by měli ve své zemi, kdyby byla svobodná.

„Od konce roku 2018 jsme pronajali 900 městských bytů. Bydlí v nich senioři,

samoživitelky, zdravotně znevýhodnění a také učitelé a zdravotní sestry. Šest z nich bylo ve spolupráci s Ministerstvem vnitra pronajato běloruským disidentům. Až Andrej Babiš doveze uprchlíky z Afghánistánu, můžeme takto také pomoci,” napsal Zdeněk Hřib na Twitteru. Jak vysoko hodnotíte toto gesto solidarity pirátského primátora Prahy, a není to s těmi hlasy o nedostatku bytů v hlavním městě přehnané, když v něm existují prázdné byty, které může vedení města z fleku nabízet?

Praha by udělala lépe, kdyby městské byty prodala na volném trhu. Trochu by tím ten nedostatek bytů kompenzovala...

Události v Afghánistánu vedou k obavám z další možné migrační vlny do Evropy, která by prý mohla vyvolat tlak na oslabení eura. Přichází však vůbec v úvahu, aby davy proudící na starý kontinent opravdu způsobily oslabení společné evropské měny a jak by se migrační krize mohla promítnout do měn zemí, které jsou v EU mimo eurozónu?

Posilování nebo oslabování eura je dáno úplně jinými faktory než migrace. Kurz eura je aktuálně ovládán Evropskou centrální bankou, která sype peníze do ekonomiky, a tím kurz eura naprosto zásadně ovlivňuje. To za prvé. Za druhé je úsměvné, jak je nějaký pohyb kurzu používán jako „argument“. Umím si představit nepřeborně argumentů, proč migrační vlna Evropě uškodí, ale i kdyby nakrásně jedním z efektů této vlny byl nějaký vliv na euro, jakože není, vážně by tento vliv nebyl jakýmkoliv argumentem pro cokoliv.

Víte, že aktuálně svět čelí přesně opačným strachům, totiž že jednotlivé kurzy příliš posílí?! Říká se tomu měnové války. Jednotlivé země se snaží podhodnocovat uměle kurzy svých měn, aby tím získaly konkurenční výhodu. Ano – slabý kurz měny je považován za konkurenční výhodu! A nějaký neznalec tu bude strašit oslabením eura? Obracím jen oči v sloup.